Η ανακοίνωση-δήλωση Ελληνικής Βιομηχανίας προφιλέ Αλουμινίου Α.Ε.

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νὸς ὅτι μὲ τὶς σύγχρονες παραγωγικὲς διαδικασίες ἐπεξεργασίας μπιγιετῶν ἀλουμινίου γιὰ παραγωγὴ προφιλέ, δὲν δημιουργοῦνται ἀπόβλητα βλαβερὰ γιὰ τὸ περιβάλλον, τὴν ὑγεία τῶν περιοίκων, τὴ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ τὴ τουριστικὴ ἀνάπτυξη. Στὴ τεχνικὴ μελέτη τῆς ἐπενδύσεως περιελήφθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ (καὶ τοῦτο ἀνεξάρτητα μὲ τὸν τόπο ἐγκαταστάσεως) εἰδικὸ τμῆμα ποὺ προβλέπει ἐξοπλισμὸ καὶ ἐγκαταστάσεις γιὰ τὸν πληρέστερο καθαρισμὸ τῶν ὁποιωνδήποτε ἐλαχίστων καὶ ἐλαφρῶν ἀποβλήτων τῆς μονάδος βασισμένο στὰ σημερινὰ διεθνῆ πρότυπα.

Ειδικώτερα

α) Ἡ διαδικασία παραγωγῆς προφιλὲ ἀλουμινίου διὰ μέσου πρεσσῶν εἶναι ἠλεκτρο—μηχανικὴ καὶ σ' αὐτὴν δὲν ὑπάρχουν οὔτε ἀπόβλητα οὔτε λύματα

Αὐτὴ εἶναι ἡ κύρια παραγωγικὴ διαδικασία τοῦ ἐργοστασίου.

β) Ἡ διαδικασία τῆς ἀνοδιώσεως, δηλαδὴ τοῦ φινιρίσματος, καὶ τῆς προστασίας τῆς ἐπιφανείας τῶν προϊόντων, γίνεται σὲ ειδικὰ μπάνια, μὲ χρήση ἠλεκτρισμοῦ, νεροῦ καὶ διαλυμάτων ἐλαφρῶν ὀξέων. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ διαδικασία προκύπτουν τελικὰ 30—40 κυβικὰ ἀνὰ 24ωρο βιομηχανικὰ ἀπόβλητα (δηλαδὴ νερὸ μὲ βιομηχανικὰ κατάλοιπα), τὰ ὁποῖα καθαρίζονται σὲ εἰδικες ἐγκαταστάσεις, (μεγάλες εἰδικὲς δεξαμενὲς ἐξουδετερώσεως—κατιθιζήσεως, ἐφοδιασμένες ἐκτὸς ἄλλων καὶ μὲ πτερύγια ἀναμίξεως, ἠλεκτρόδια μετρήσεως μὲ P.H., εἰδικὰ τάρακτρα κλπ.), ἀφοῦ ἀναμιχθοῦν μὲ κοινὰ ὑλικὰ ἐξουδετερώσεως καὶ ὑποστοῦν ἐν τέλει τὴ διαδικασία καθιζήσεως καὶ φιλτραρίσματος μέσω ἰσχυροῦ συγκροτήματος φιλτροπρεσσῶν. Ἔτσι ἀποδίδονται τελικὰ μὲ τὴ μορφὴ τοῦ ἀρδευτικοῦ νεροῦ, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες σήμερα διεθνεῖς προδιαγραφές. (Μελέτη PROCESS PLANT AND CHEMICALS Ἀγγλίας). Καὶ ἡ διαδικασία αὐτὴ χρησιμοποιεῖ σὰν ἐνέργεια μόνον ἠλεκτρισμό.

γ) Ἡ διαδικασία τῆς ἀνατήξεως τῶν ἀποκομμάτων τοῦ προφιλὲ ἀλουμινίου τοῦ παραγομένου στὸ ἐργοστάσιό μας καὶ μόνον, εἶναι καθαρῶς θερμικὴ καὶ κανένα εἶδος τοξικοῦ ἢ ἄλλου βλαβεροῦ ἀποβλήτου δὲν δημιουργεῖται. Πρόκειται γιὰ τὸ μόνο τμῆμα τοῦ ἐργοστασίου ποὺ δὲν χρησιμοποιεῖ ἠλεκτρισμὸ σὰν ἐνέργεια ἀλλὰ καίει, σὲ σύγχρονους αὐτόματους καυστῆρες, ποὺ ἐξασφαλίζουν τέλεια καύση, μικρὲς ποσότητες ΝΤΗΖΕΑ, καὶ ἔτσι δὲν δημιουργοῦνται τοξικὰ καυσαέρια. Πάντως ἡ μελέτη προέβλεψε (σύμφωνα μὲ τὰ διεθνῆ πρότυπα) καὶ γιὰ τὰ ἀκίνδυνα αὐτὰ καυσαέρια εἰδικὴ ἐγκατάσταση πλύσεως μὲ καταιωνισμὸ νεροῦ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ κάθε, ἔστω καὶ θεωρητικῆς, περιπτώσεως μολύνσεως.

δ) Τὸ συγκρότημα (μηχανουργεῖο) κατασκευῆς καὶ διορθώσεως μητρῶν (καλουπιῶν) χρησιμοποιεῖ ἐπίσης σὰν ἐνέργεια μόνον ἠλεκτρισμό, καὶ κανένα εἶδος ἀποβλήτου δὲν δημιουργεῖ.

ε) Σὲ καμμιὰ φάση τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας τοῦ ἐργοστασίου δὲν χρησιμοποιεῖται μαζοῦτ καὶ ἑπομένως δὲν ὑπάρχει περίπτωση κινδύνου μολύνσεως τῶν καλλιεργειῶν ἢ τῶν περιοίκων ἀπὸ διοξείδιο τοῦ θείου ἢ ἄλλη τοξικὴ ἢ βλαβερὴ οὐσία.

3) Μὲ βάση τὶς τεχνικὲς καὶ λοιπὲς μελέτες καὶ μετὰ ἀπὸ σχετικοὺς ἐλέγχους, ἐγκρίθηκε κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχές, (βάσει καὶ σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργείων Οἰκισμοῦ, Πολιτισμοῦ καὶ ΕΟΤ), ἡ ἐγκατάσταση τοῦ ἐργοστασίου στὸ χῶρο ποὺ ἐπελέγη γιὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ὁλοκληρώθηκαν ὅλες οἱ ἀναγκαῖες μελέτες καὶ παραγγελίες μηχανημάτων κλπ., βασισμένες στὸν ἀνωτέρω ἐγκεκριμένο χῶρο.

Μὲ τὶς ἀνωτέρω ἐγκρίσεις ἔχουν καθορισθῆ καὶ οἱ ἑξῆς προϋποθέσεις·

α) Ἡ διάθεση τῶν καθαρισμένων βιομηχανικῶν ἀποβλήτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ γηπέδου τοῦ ἐργοστασίου (105 στρέμματα) μὲ τὴν μέθοδο τῆς ἐξατμοδιαπνοῆς μέσω δάσους ὑπὸ ὕδρο χαρῆ ψηλὰ δένδρα σὲ ἔκταση 60 περίπου στρεμμάτων, ποὺ ἤδη φυτεύθηκε καὶ ἀπὸ ἐπίσης ὑδροχαρεῖς θάμνους. Ἔτσι, τὰ ἀβλαβῆ καὶ ἀρδευτικῶς κατάλληλα βιομηχανικὰ ἀπόβλητα δὲν φεύγουν πρὸς τὴ θάλασσα ἢ πρὸς τὴ γύρω περιοχή.

β) Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἔγκριση τῶν μελετῶν γιὰ τὶς ἀνωτέρω ἐγκαταστάσεις καθαρισμοῦ τῶν βιομηχανικῶν ἀποβλήτων τῆς μονάδος ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες Κρατικὲς Ὑπηρεσίες. Ἡ ἑταιρία ἤδη ὑπέβαλε ἐμπρόθεσμα τὶς μελέτες αὐτὲς καὶ ἀναμένονται οἱ ἀποφάσεις τῶν ἁρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὸ ἐργοστάσιο ἀρχιτεκτονικὰ μελετήθηκε μὲ χαμηλὸ ὕψος, καλύπτει ἐπιφάνεια 10 μόνον στρεμμάτων ἀπὸ σιδηροκατασκευὴ κυρίως καὶ περιβάλλεται ἀπὸ δάσος ψηλῶν δένδρων καὶ θάμνων. Ἔτοι 105 ἄγονα ἀπὸ χρόνια (λόγω παγετοῦ) στρέμματα καλύπτονται κατὰ τὸ μεγαλύτερὸ τους τμῆμα ἀπὸ δάσος πρασίνου ἐνῶ συγχρόνως τίποτε ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο δὲν ἐνοχλεῖ τὸ περιβάλλον καὶ συνεπῶς ὅπως καὶ ἀπὸ τὰ προηγούμενα προκύπτει καμμιὰ βλάβη αἰσθητικὴ ἢ ὁποιαδήποτε παρεμπόδιση τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς δημιουργεῖται.

Ἡ ἑταιρία τέλος βεβαιώνει ὅτι ἐμελέτησε καὶ ἐπεδίωξε τὴν ἀνάδειξι τῆς μονάδος σὰν πρότυπο τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τῆς ἁρμονικῆς συνυπάρξεως τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, συνδυασμένης μὲ τὴν γεωργικὴ καὶ τουριστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἀνεπτυγμένων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑταιρίας τὸν Ἀρθοῦρο Τοσκανίνι ποὺ ὑπῆρξε ὁ μεγάλος ἀναζωογονητής θὰ λέγαμε ὁ δικτάτορας τοῦ θεάτρου αὐτοῦ.

Ἡ Σκάλα χάρισε τὴν θαυμάσια ἀκουστικὴ της στὴ καθιέρωση τοῦ Ταμάνιο καὶ στοὺς πρώτους θριάμβους τοῦ Καροῦζο. Τὸ νὰ ντεμπουτάρει ἕνας καλλιτέχνης στὴ ράμπα της ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴ σταδιοδρομία του καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴ τύχη καὶ τὸ παγκόσμιο γόητρο ἑνὸς συνθέτη. Εἶναι ἀκόμη τὸ θέατρο ποὺ φιλοξένησε τὶς μεγαλύτερες προσωπικότητες στὰ διακόσια χρόνια. Ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους καὶ τὸν Ναπολέοντα τὸ Βοναπάρτη, ὑποδεῖγματικὸ θεατή, καὶ τὸ Στεντάλ. ποὺ σ' ἕνα θεωρεῖο τῆς δεύτερης σειρᾶς, στὴ διάρκεια τῶν παραστάσεων πολλαπλασίασε, δίχως μεγάλη ἐπιτυχία, τὶς ἐρωτικὲς ἐξομολογήσεις σὲ κάποια μιλανέζα ἀριστοκράτισσα.

Ἡ αἴθουσα ἔχει μῆκος 24 μ., πλάτος 21,60 μ. καὶ ὕψος 20 μ. Ἔχει τέσσερις σειρὲς θεωρεῖα — σύνολο 146 — καὶ μπορεῖ νὰ δεχθεῖ 2.800 θεατές.

Σήμερα στὴ Σκάλα ἐργάζονται 1500 ἄτομα. Ἡ ὀρχήστρα ἀποτελεῖται ἀπὸ 160 μουσικοὺς ποὺ διευθύνει ὁ μαέστρος Κλαούντιο Ἄμπαντο. Ἡ χορωδία εἶναι 100μελὴς καὶ εἶναι σὲ θέση νὰ τραγουδήσει σὲ πέντε γλῶσσες: ἰταλικά, γαλλικά, γερμανικά, λατινικὰ καὶ ρωσικά.

ΘΡΥΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

200 χρόνια ζωῆς συμπληρώνει ἐφέτος ἡ Σκάλα τοῦ Μιλάνου

ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ 1500 ΑΤΟΜΑ

ΜΙΛΑΝΟ. Ἐφέτος ἡ περίφημη Σκάλα τοῦ Μιλάνου συμπληρώνει 200 χρόνια ζωῆς. Τὸ μεγάλο Λυρικὸ Θέατρο κτίστηκε ἀπὸ τὸν Τζιουζέππε Πιερμαρίνι ἀπὸ τὸ 1776 μέχρι τὸ 1778 καὶ τὰ ἐγκαίνιά του ἔγιναν στὶς 3 Αὐγούστου 1778 μὲ τὴν ὄπερα τοῦ Ἀντώνιο Σαλιέρι «Ἐυρόπα ρικονοσιούτα».

Ἡ Σκάλα εἶναι ἀπὸ τὰ περιφημότερα λυρικὰ θέατρα στὸν κόσμο, μὲ παράδοση ποὺ κανένα ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ συναγωνισθεῖ: σ' αὐτὸ δοξάστηκαν κι' ἔγιναν διάσημοι συνθέτες, διευθυντὲς ὀρχήστρας, τραγουδιστές, σκηνογράφοι. Ἐκεῖ πρωτοανεβάστηκαν οἱ ὄπερες Νόρμα τοῦ Βινστένκο Μπελλίνι, Ὀθέλλος καὶ Φαλστὰφ τοῦ Τζιουζέππε Βέρντι, Τζιοκόντα τοῦ Ἀμίλκαρε Πονκιέλλι, Μεφιστοφελῆς τοῦ Ἀρρίγκο Μπόϊτο, Τυραντὼ τοῦ Τζιάκομο Πουτσίνι καὶ ἄλλες.

Ὅποιος μιλεῖ γιὰ τὴ Σκάλα ἀναφέρεται πάνω ἀπ' ὅλα στὸν Τζιουζέππε Βέρντι ποὺ στὴ σκηνὴ της ἄρχισε καὶ τελείωσε τὸ καλλιτεχνικό του κύκλο, ἀπὸ τὸν «Ὀθέλο κόμη τοῦ Ἀνίου Βονιφατίου» μέχρι τὸν «Φάλσταφ». Μιλεῖ ἀκόμη καὶ γιὰ μιὰ σχολὴ χορεοδράματος, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1813 καὶ καθιερώθηκε σὲ παγκόσμια κλίμακα. Μιλεῖ γιὰ τὸν Ἐκδοτικὸ Οἶκο Ρικόρντι, στὸν ὁποῖο χρωστοῦν εὐγνωμοσύνη γενεὲς ὁλόκληρες φίλων τῆς ὄπερας καὶ μιλεῖ τέλος γιὰ

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα

Ἐὰν κλειδωθῆκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:

275-006 & 271-443

Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΛΕΙΟΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

μὲ τὴν μεγαλυτέραν σύλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτάματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας

Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκα βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13

(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΕΝΑ ΚΡΙΣΙΜΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

Τί προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στὸν σημερινὸ ἄνθρωπο

ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

ΡΩΜΗ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ποῦ θὰ δίζει ὁ κόσμος τῶν θρησκειῶν; Ἔχει ἀκόμα μακρὸ δρόμο νὰ διανύσει ἡ πλησιάζει τὸ τέλος του; Τί μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴ δοκιμαζόμενη σκληρά, ἀνθρωπότητα ἡ Ἐκκλησία; Γιατὶ παραμένει στὴ μεγάλη της πλειονότητα ἀδιάφορη ἡ νεολαία ἀπέναντί της; Τί ἐπιφυλάσσει ἡ ἐπιστήμη γιὰ νὰ κλονίσει ἀκόμα περισσότερο τὴν ἰδέα τοῦ Θεοῦ, ποὺ διευθύνει τὴ μοίρα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴ θρησκευτικὴ ἀντίληψη;

Σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα καὶ πολλὰ ἄλλα συναφῆ προσπαθοῦν νὰ δώσουν ἀπάντηση διαπρεπεῖς θεολόγοι, ἱστορικοί, κοινωνιολόγοι κλπ. Στὸ περιθώριο τῶν μεγάλων προβλημάτων, ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνθρωπότητα, τῶν δεινῶν κρίσεων ποὺ ὑποβάλλουν σὲ σκληρὴ δοκιμασία τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση, καθὼς π.χ ἡ τραγωδία τοῦ Ἄλντο Μόρο, καὶ ἡ μεθοδολογία τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν, τὸ πρόβλημα «Ἡ ἐκκλησία σήμερα καὶ αὔριο» συζητεῖται καὶ μελετᾶται δίχως διακοπὴ καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πεῖ ὅτι δὲν μετέχει σ' αὐτὲς τὶς συζητήσεις μὲ τὸ ἐνδιαφέρον της ἡ κοινὴ γνώμη σὲ πλατειὰ στρώματά της.

«Μέσα στὴν τόσο βαθειὰ καὶ τόσο πλατειὰ ταραγμένη Ἰταλία, γράφει ὁ Ἰταλὸς θεολόγος καὶ ἱστορικὸς Μπιάνκο Τρεβίνο, ἡ ἐκκλησία γίνεται καὶ πάλι τὸ κέντρο πρὸς τὸ ὁποῖο στρέφεται ἡ ἀποκαμωμένη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Στρέφεται μὲ ἀγωνία — ὄχι μὲ ἐλπίδες οὔτε μὲ βεβαιότητα. Σκέφτεται ἂν ἡ ἐκκλησία εἶναι τὸ μόνο καταφύγιό του σ' αὐτὴ τὴν τρομερὴ θύελλα τῶν παθῶν ποὺ σαρώνει τὸν κόσμο, σ' αὐτοὺς τοὺς διασταυρούμενους τυφῶνες τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, σ' αὐτὸ τὸ ἄγχος τῶν νέων τρόπων ζωῆς. Ἡ ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει πράγματι τὴν μεγαλύτερη ἴσως πρόκληση στὴν ἱστορία. Ἂν βρεῖ τρόπο νὰ πείσει τὸν ἄνθρωπο πὼς αὐτή, ἡ ἐκκλησία, εἶναι τὸ περισσότερο παρήγορο καταφύγιο, στὸν σημερινὸ κόσμο τῶν κάθε λογῆς ἀπανθρώπων πιέσεων, ἀπὸ τὴν φοβερὴ ἀπειλὴ τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου ὡς τὴν καταπίεση τῶν δικτατοριῶν, ὡς τὴν ἀσφυξία τῶν τρόπων ζωῆς στὶς καταναλωτικὲς κοινωνίες ὡς τὴν δίχως οἶκτο τρομοκρατία κλπ., τότε ἡ ἀναστήλωσή της εἶναι δυνατὸ νὰ προβλεφθεῖ μαθηματικά. Ἂν δὲν βρεῖ τὴ δύναμη νὰ δώσει ἱκανοποιητικὲς ἀπαντήσεις στὰ ἀγχώδη ἀνθρώπινα προβλήματα, ἂν συνεχίσει τὴν τακτική τῶν εὐχῶν, τῶν ἱκεσιῶν καὶ τῶν ἐξορκισμῶν, τότε ἡ κατιοῦσα θὰ συνεχισθεῖ καὶ ὁ βίος τῆς ἐκκλησίας θὰ ἀρχίσει νὰ ὑπολογίζεται σὲ μικρὲς μονάδες μετρήσεως χρόνου. Ὄχι πιὰ σὲ χιλιετίες, οὔτε αἰῶνες. Ἡ ἀλήθεια προβάλλει μπροστά μας σ' ὅλη τὴν τραγικὴ γύμνια της».

ΜΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΚΑΡΠΗ

Οἱ βασικὲς αὐτὲς παρατηρήσεις ὑπογραμμίσθηκαν ἀπὸ πολλοὺς κληρικούς, ὑψηλότατα ἱσταμένους, στὴν πρόσφατη διάσκεψη τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν στὸ Παρίσι. Ἡ διάσκεψη αὐτὴ πέρασε σχεδὸν ἀπαρατήρητη καὶ αὐτὸ διότι συγκλονιστικά, ἀπὸ πολιτικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἄποψη, γεγονότα τὴν ἐκάλυψαν νόμενο, μπορεῖ νὰ ὁδηγηθεῖ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα ἀντίθετα συμπεράσματα, δηλαδὴ ἢ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀθάνατη, γιατὶ ἀνταποκρίνεται σὲ μία ἀνάγκη ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες δυνατότητες, ἢ διέγραψε πιὰ τὴν τροχιά της καὶ δίνει μάχες ὀπισθοφυλακῶν σὲ ἕνα μάταιο ἀγώνα ἐπιβιώσεως.

»Ἂς ἐξετάσουμε λοιπὸν ἱστορικὰ καὶ λογικὰ τὸ φαινόμενο. Τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα ἐπίσης ἀθεΐας. Κάθε προπαγανδισμὸς ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται. Ὡστόσο, πολλὲς ἐκκλησίες λειτουργοῦν, θεολογικὰ κολλέγια ἐκπαιδεύουν θεολόγους, ἱερατικὲς σχολὲς ἐκπαιδεύουν ἱερεῖς, ὑπάρχουν πατριάρχες, ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, διάκονοι, μοναχοὶ λειτουργεῖ δηλαδὴ ἔστω καὶ σὲ περιορισμένη κλίμακα, ὁ μηχανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Τί σημαίνει ἄραγε αὐτό;

»Σημαίνει δύο βασικὰ πράγματα, συνεχίζει ὁ Ἰταλὸς εἰδικός. Πρῶτον, ὅτι κάθε χώρα ἔχει συναίσθηση τῶν κινδύνων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν εἰρήνη καὶ ἑπομένως τὴν ἐπὶ μέρους ἐθνικὴ ἀσφάλειά της καὶ δὲν θέλει νὰ ἐξουδετερώσει ἢ καὶ νὰ καταστήσει ἐχθρικὸ ἕνα παράγοντα κινητοποιήσεως μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν σὲ περίπτωση ἀνάγκης. Ὁ Στάλιν εἶχε ἐξαπολύσει κατὰ τῆς ἐκκλησίας διωγμοὺς ἄνευ προηγουμένου. Ἀκόμα νωρίτερα ὁ Λένιν ἄφησε στὴν ἱστορία, τὸ ἀπόφευγμα «ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ὄπιο τῶν λαῶν».

«Ὅταν οἱ Γερμανοὶ τοῦ Χίτλερ εἰσέβαλαν στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ ἔφθασαν σχεδὸν στὰ Οὐράλια καὶ στὴ Μόσχα, ὁ Στάλιν ἔρριξε στὴ μάχη καὶ τοὺς ἐξορίστους παπάδες μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξαφθῆ καὶ πάλι ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς τῶν Ρώσων. Ρῶσοι μελετητὲς ἀναγνωρίζουν σήμερα τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξε ἡ ρωσικὴ ἐκκλησία στὴν ἀπόκρουση τῆς εἰσβολῆς καὶ στὴν ἥττα τοῦ ναζισμοῦ, ποὺ ἐπίσης ἦταν γνωστὸ πόσο ἔδιωξε τὴν ἐκκλησία. Οἱ σημερινοὶ Ρῶσοι, ἔχοντας ὑπ' ὄψη τους αὐτὸ τὸ προηγούμενο καὶ ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἀπειλὴ ἑνὸς ἐνδεχόμενου πολέμου, κάνουν τὸ κάθε τι γιὰ νὰ ἔχουν σὲ ἐνεργὸ ἐγρήγορση τὸν θρησκευόμενο Ρῶσο. Πόσοι εἶναι οἱ θρησκευόμενοι Ρῶσοι; Δεκάδες ἑκατομμύρια ἀσφαλῶς.

»Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ Ἐκκλησίες καὶ σχολὲς ἐκπαιδεύσεως κληρικῶν καὶ θεολόγων. Αὐτός, εἶναι ὁ λόγος ποὺ ὁ πατριάρχης ποιμὴν ἀπολαμβάνει μεγάλων τιμῶν. Τὸ κράτος εἶναι ἄθεο, θεσπίζει ὅμως ἔστω τυπικὰ τὴν ἀνεξιθρησκεία, ἂν καὶ ἀποκλείει τὸν προπαγανδισμό. Θέλει νὰ βρίσκεται σὲ καλὲς σχέσεις μὲ κεῖνα τὰ στρώματα τοῦ λαοῦ ποὺ πιστεύουν στὴν ἰδέα τοῦ θεοῦ, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τὰ κινητοποιήσει σὲ μιὰ δεδομένη στιγμὴ καὶ ὄχι νὰ τὰ βρῆ ἀντιμέτωπά του, ἢ παθητικὰ ἔστω, ὅπως τὰ βρῆκε ὁ Στάλιν στὴν πρώτη φάση τοῦ πολέμου. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Λαϊκὴ Κίνα. Ἡ πολιτική της εἶναι ἀνάλογη. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ Ἰσραήλ, ποὺ ἐκτρέφει τὸν θρησκευτικὸ φανατισμὸ σὰν ὅπλο πολέμου κατὰ τῶν Ἀράβων. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μουσουλμάνους ποὺ τρέφουν τὸν μουσουλμανισμὸ σὰν ὅπλο ἄμυνας τῶν ἀραβικῶν δικαίων. Τὸ ἴδιο κάνει κάθε χώρα ποὺ ὀργανώνει ὁλόπλευρα τὴν ἄμυνά της καὶ φροντίζει ὥστε νὰ ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικό της κάθε πηγὴ δυσαρέσκειας καὶ ἔχθρας ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος της. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ πρῶτος λόγος, καὶ ἀσφαλῶς μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὸ πρῶτο ἀντικειμενικὸ συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ τὸ φαινόμενο αὐτὸ εἶναι καὶ ἐλπίδας πηγὴ καὶ ἀπαισιοδοξίας σὲ μακροπρόθεσμη διάσταση.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ;

Τὸ δεύτερο συμπέρασμα στὸ ὁποῖο μᾶς ὁδηγεῖ ἡ ὕπαρξη τοῦ φαινομένου αὐτοῦ εἶναι, κατὰ τὸν Ἰταλὸ σχολιαστή, προϊὸν φιλοσοφικῆς σκέψεως, θεωρητικῆς προβληματικῆς, ἀλλὰ δὲν παύει νὰ ἔχει καὶ αὐτὸ ἐξαιρετικὴ βαρύτητα. Ἡ μερικὴ κατάρ-

γηση τῆς ἐκκλησίας, ὁ περισμὸς τῶν δραστηριοτήτων σὲ μιὰ πολὺ στενὴ κλίμακα, μαίνουν ὅτι μιὰ χώρα, ἔνα ὄς, μποροῦν κάλλιστα νὰ ἔξουν καὶ δίχως τὴν ὕπαρξη κλησίας. Μποροῦν νὰ προσασουν καὶ νὰ εὐημερήσουν ἔννοια ποὺ δίνει ὁ σύγχρο κόσμος στοὺς ὅρους πρόο καὶ εὐημερία. Σημαίνουν, ἄλλα λόγια, πὼς ἡ τόσο μεγ ουρρίκνωση τοῦ ρόλου τῆς κλησίας ἐκφράζει τὴν τελε φάση τῆς ὑπάρξεώς της.

«Πράγματι, συνεχίζει ὁ λὸς θεωρητικός, στὶς κομ στικὲς χῶρες ἔγινε σὲ μὲ βαθμὸ αὐστηρὸς καθορισμὸ ρόλου τῆς ἐκκλησίας. Ἡ σία π.χ. στὴ Σοβιετικὴ Ἕ ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὴ φυσικὴ πλευρὰ τῶν ἀνθ νων προβλημάτων. Τὸ σοβι κράτος γνωρίζει ὅτι τὸ ἀν νὸ ἄνθρωπο τὸν κατοκτ καὶ περισσότερο ἡ ἐπι καὶ μάλιστα οἱ θετικοὶ τ τῆς ἐπιστήμης. Ἡ μετ φιλοσοφία τὸν ἀπωθεῖ. Μ κλησία ποὺ μεριμνᾶ γιὰ τὴ ταθανάτια σωτηρία τοῦ ἀ που εἶναι φυσικό, ὅπως σήμερα τὰ πράγματα, νὰ στὸ κενό. Πόσοι πιστεύου μερα στὴν ὕπαρξη ζωῆς ρα ἀπὸ τὸ θάνατο; Πόσοι Ζονται τὶς θεωρίες τῆς Β π.χ. γιὰ τὸν οὐρανὸ καὶ τ σμικὰ φαινόμενα; Πόσοι πι ουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλάσ ἀπὸ πηλό, πὼς ὁ Ἀδὰμ κ Εὔα ἦταν τὰ πρῶτα πλάσ τῆς δημιουργίας; Πόσοι γεν ρα, πιστεύουν πὼς ὑπάρχε ός, ποὺ διευθύνει τὴ μοίρα ἀνθρώπου καὶ ἐποπτεύει ἀνθρώπινη πορεία πρὸς τὴ ρήνη καὶ τὴν εὐτυχία ἀλλ σης καὶ πρὸς τὸν πόλεμο, κρυα, τὸ θάνατο καὶ τὸ μ ριο; Ὁλοένα λιγότεροι.

»Δὲν πρέπει, λοιπόν, νὰ νάγομε ἡδονιστικὰ συμπερ τα ἀπὸ τὴν ὕπαρξη ἐκκλ στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες μὲ τοῦτο τὸ στοιχεῖο δεδ ἐρχόμαστε στὸ κρίσιμο πρόβλημα: Ποῦ πρέπει νὰ ψει τὴν προσοχή της ἡ ἐκ σία, γιὰ νὰ ἐπιζήσει ἢ καὶ νακτήσει τὸ ἔδαφος ποὺ ἔ Εἶναι προτιμότερο νὰ διατ βασικὰ τὸν παραδοσιακό της, νὰ μείνει ὀχυρωμένη ἐκκλησιαστικὰ κείμενα, τὰ γέλια καὶ τὶς Γραφές, καὶ ν ριωνᾶ γιὰ τὴ μέλλουσα ζωή θὼς γινόταν πάντα ἢ νὰ ψει τὴν προσοχὴ της σὲ δε ριότητες κοινωνικῆς πρό καὶ νὰ πέσει σ' ἕναν χαμέν τανγισμὸ μὲ τοὺς διάφ φορεῖς τῆς κοινωνικῆς κῆς τῶν κρατῶν;».

Ὁ Ἰταλὸς μελετητὴς τ ρεῖ, ὅτι ἐδῶ ἀκριβῶς βρί τὸ μέγα δίλημμα καὶ ἀπὸ ξεκινάει ὁ διχασμὸς ποὺ σ ράζει π.χ. τὴν Καθολικὴ ἐ σία. Μιὰ ἀπασχόληση ἀπο στικὰ μεταφυσικὴ θὰ ἀποξέ τὴν ἐκκλησία ἀπὸ ὁλοένα μ λύτερες μᾶζες ἀνθρώπων, καὶ πολλοὶ πιστεύουν ὅ μᾶζες αὐτὲς εἶναι «μεταπ μες» προέρχονται δηλαδὴ τὶς νεαρὲς ἡλικίες, ποὺ δ νονται γιὰ τὴν ἀθεϊστικὴ τοποθέτηση, πρᾶγμα ὅμως σημειώνει ὑποχώρηση ἡ ἀ καὶ κάθε πτώση ὅσο προχ ἡ ἡλικία τοῦ ἀτόμου, ὅταν λαδὴ ὁ ἀτομικὸς καὶ συλλο προβληματισμὸς γίνεται πιὸ χραιμος, πιὸ ἔμπειρος καὶ π πεύθυνος. Μιὰ ἀπασχόληση κλειστικὴ κοινωνικὰ θὰ ἔφ τὴν ἐκκλησία στὴν αὐρα πανίσχυρων φορέων τῆς νωνικῆς πολιτικῆς, ποὺ θέτουν ἄθθονα ὑλικὰ μέσα τὴν ἀντιμετώπιση τῶν βιο ἀναγκῶν τῶν μαζῶν.

»Τὶ ἀπομένει λοιπὸν στὴ κλησία σὰν δρόμος, διεσ ὁ Ἰταλὸς σχολιαστής. Ἀσφ μιὰ προσπάθεια ἰσορροπ τῶν δύο ρόλων. Ἡ ἐκκλησ μπορεῖ νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴ μ σική της τοποθέτηση, στὸν ἕως ὅτου ἡ ἐπιστ συνεχίζει τὶς ἀναζητήσεις ἀφοῦ ἀναζήτηση σημαίνει ἀ νεύρεση τῆς ὑπέρτατης ἀλ ας, τουλάχιστον ἀκόμα. Ἡ κλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀπο ξει τὴν ἰδέα τῆς ὑπάρξεως ὑπέρτατης ρυθμιστικῆς δύν ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπὸ

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ κεντρώα ἰδεολογία

★ Σ